

Zví kov ské zprávy

Květen 2015

Editorial

V dětství jsem milovala pohádky na dobrou noc a otravovala: „Ještě jednu, ještě jednu ...“ do nekonečna. Maminka to vyřešila jednoduše. Závěr první pohádky, než jsem se nadechla k tomu malému vydírání, zakončila: „Na kopec vyběhl mravenec, zazvonil na zvonec a pohádek je konec!!!“ Přes to už vlak nejel.

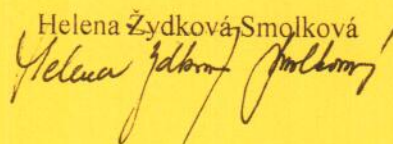
Se zvony a jejich hlasy se setkáváme po celý život - zejména na vesnicích nás provází až do konce. Zvony mají nezaměnitelné hlasy – žádný nezní stejně, podobně jako hlas člověka. Mají s námi společný nejenom hlas, ale i tělo, ústa a zejména srdce, které tento samozvučný bicí nástroj rozeznívá.

Zvíkovská kaplička zasvěcena svatému Václavovi se může pochlubit cennou památkou - nejstarším dochovaným zvonem českobudějovické diecéze. Dočtete se o tom více v jednom z článků dnešních Zvíkovských zpráv. Pozastavte se ve shonu dní. Zvony nás provázejí v dobách šťastných i pohnutých. Ernest Hemingway zakončuje jednu ze svých knih Komu zvoní hrana - Tobě zvoní.

Dalším příspěvkem je ukázka z kroniky Vedamova, který je dnes již nejenom v sutinách dějin. Za pár let nebudou ani pamětníci. Zvon ale bude vyprovázet generace Zvíkováků stále.

Starosta nás seznámí s populárním i méně populárním děním v obci, Pivovarští se pochlubí dalším úspěchem, v květnu můžete opět vyrazit se svými „stroji“, na cyklostezku. A samozřejmě se dočteme mnohem více.

Mějte se dobře, prožijte příjemné jaro i léto a v listopadu u Zvíkovských zpráv na shledanou.

Helena Žydková Smolková

Milí spoluobčané!

Jsou tu další "naše" zprávy. Děkuji všem, kteří se spolupodílejí na jejich přípravě. Věřte, že děláme vše pro to, aby byly zajímavé i poučné.

A začnu tím druhým. Nikdo z nás určitě nepřehlédl pokácené břízy u křižovatky. Tato i mediálně známá kauza je poučná v tom, že nejde kácet vše, byť je to na vlastním pozemku. Stromy mající v prsní výšce 80 cm obvod kmenu, stromořadí (což je deset stromů v řadě a více) a souvislý porost o rozloze větší jak 40 m², podléhají povolení obecního úřadu. S majitelem vede inspekce životního prostředí správní řízení, ve kterém hrozí pokuta do výše 100 000 Kč,- a nařízení náhradní výsadby. Výsledek této kauzy asi nebude ještě do vydání zpráv znám. Určitě se nechá podobným případům v budoucnu předejít, proto rád každému, bude-li chtít, pomohu s vyřízením žádosti.

Ještě se zmíním o nepopulárním stočném. Zastupitelstvo na svém zasedání dne 31.3.2015 odsouhlasilo konečnou nejnižší možnou cenu stočného. S výpočtem nám pomáhal ing. Peroutka - soudní znalec v oblasti ekonomiky a cenotvorby vodovodů a kanalizací. Tu také schválil Státní fond životního prostředí - poskytovatel dotace na výstavbu ČOV. Cena stočného pro letošní rok je tedy stanovena na 50,37 Kč. Toto velké navýšení se budeme snažit nějakým způsobem kompenzovat. V první fázi je to zlevnění vodného. Cenu zastupitelstvo odsouhlasilo ve výši 33,87 Kč, pro občany trvale hlášené v obci 23,87 Kč. Další možnosti se nabízejí, ale ty bych rád zveřejnil až po projednání v zastupitelstvu.

Koupaliště... konečně se po všech nutných administrativních úkonech a lhůtách začalo s rekonstrukcí. Ve výběrovém řízení byla vybrána firma Uniko s.r.o. Písek. Doložila všechny požadované osvědčení a reference a nabídla nejnižší cenu: 6 206 000 Kč bez DPH. Ta je oproti původnímu rozpočtu nižší o 3 mil. Kč. Hotovo by mělo být na konci května 2015, ale s poskytovatelem dotace ROP Jihozápad je v jednání žádost o prodloužení termínu dokončení realizace alespoň o 14 dní. Ani tak není času nazbyt a firma bude ze začátku pracovat i o víkendech. Pro stavební dozor a koordinátora bezpečnosti práce byla vybrána ve zjednodušeném výběrovém řízení firma MZ Tender s.r.o. A my (tím myslím zaměstnance obecního úřadu) se pomaličku chystáme na sezónu. Protože musíme provozovat koupaliště po dobu pěti let sami, připravujeme nutné náležitosti, personální zajištění apod. Také vlastními silami opravujeme místa a zařízení, která nejsou předmětem rekonstrukce. Za pomoci "kluků z Povodí" brousíme a natíráme molo, které nese čerpadla i pro užitkovou vodu, dokončujeme napojení kiosku koupaliště na obecní vodu, který byl dosud zásobován ze zdrojů Jednoty. Strojovna pod terasou včetně přívodu napouštění je také ve špatném stavu. O průběhu rekonstrukce a dalším budete informováni průběžně. Další Zvíkovské zprávy vyjdou až na podzim, a já si ve skrytu duše přeji, abych v nich mohl napsat, že vše proběhlo dobře a slíbenou dotaci jsme obdrželi. Snažíme se pro to udělat maximum.

A teď nějaké novinky. Před parkovištěm u hradu vyrůstá stavba. Investor z Milevska zde budeje malé muzeum, prodejnu rychlého občerstvení a malé parkoviště. Nového majitele má také původní restaurace „U Rejdaře“ za rybníkem. Podle prvotních informací si zde chce zřídit soukromou rezidenci. Jsem rád, že se znovu otevřela hospůdka na návsi. Každý nový využívaný objekt v obci je samozřejmě přínosem. Tady se musím zmínit o Pivovarském

dvoře. Majitelé se rozhodli jeho sídlo přihlásit do naší vesničky. Je to velmi vstřícný krok ve vztahu k obci. Věřte, že podobné informace by určitě psal rád každý starosta. Díky novým mladým majitelům také ožil léta prázdný domek pod spodním rybníkem. Tři domečky rostou u bungalovů. O pozemky na Zvíkově je stálý zájem. Někdy odradí cena, někdy umístění. Na plánované zasíťování pozemků okolo zadní cesty zatím v rozpočtu peníze nejsou, rád bych ale, aby se do konce našeho funkčního období v této věci něco podniklo.

V roce 2003 udělila Poslanecká sněmovna ČR naší obci symboly - znak a vlajku. Výroba těchto symbolů v profesionálním provedení, např. od firmy Alerion, to jsou desetitisícové částky. Proto se jejich výroba v minulých zastupitelstvech neodsouhlasila. Není tomu jinak ani nyní. Pořídili jsme tedy levnější variantu 1 ks vlajky ze 100% polyesteru. Bude vyvěšována při státních svátcích spolu se státní

vlajkou, nebo používána při zvláštních příležitostech. Připomenu význam barevného provedení obecní vlajky. Zelená značí bohatost

okolních lesů, modrá se stříbrnou (bílou) pak symbolizuje zakladatele, kdysi nové obce „Karlovy“ - rod Schwarzenbergů. Znak obce používáme zatím převážně v elektronické podobě. Již zmíněné barvy doplňuje tzv. Hlízová věž (Markomanka), svatováclavský meč a berle značící patrona zaniklého podhradního kostela Svatého Mikuláše.

Těsně před vydáním zvíkovských zpráv jsme se dověděli informace o dotacích z POV, o které jsme žádali. Na opravu hydrantů a vodárny máme přislíbeno 180 tis. Kč, na úroky z úvěru na ČOV 46 tis. Kč a na uchycení zvonu 10 tis. Kč. S žádostí o obnovu kancelářského nábytku na obecním úřadě jsme neuspěli.

Přeji nám všem do nové sezóny hodně sil, zdraví a také krásné a pohodové léto.

Váš starosta

Josef Bárta

Co bylo, co bude

Co bylo

- 22.11.2014 jsme se vykoupli a nakoupili v německém Weidenu.
- Tradiční peklo se tentokrát konalo u zvíkovské hospůdky.
- 13.12. jsme se s dětmi zasmáli na mikulášské pohádce našeho známého budějovického divadélka Kašpárek, s názvem: „Vánoce kocoura Mikeše.“
- Naše děti pozvaly již potřetí své rodiče a sousedy do místní kapličky, aby si s nimi za doprovodu pana starosty a pana Milana Klimendy zazpívali koledy.
- Letošní půlkulatý hasičský ples se opět vydařil.
- 17.04.2015 se uskutečnil již 13.ročník Cejnování – více článek pana Milana Klimendy
- Čarodějnice se na vatře uškvařila, lampionový průvod se vydařil, vuřty snědeny, pívko i limo vypity, řeči vyšuměly, tradice dodržena.

Co bude

- Děti se vždy těší, když mohou udělat radost ke Dni matek. Přípravují se mnoho dní a tentokrát se vystoupení uskuteční dne 10.05.2015 ve Zvíkovské hospůdce.
- Předposlední květen je zasvěcen cyklistice. Tradiční „Sedláčková stezka na kolech“ získává stále více příznivců.
- Den dětí oslavíme soutěžemi a hrami.
- Na pivovarské Chmelobraní se můžeme opět těšit.
- Na svatého Václava se snad opět projedeme parníkem s našimi seniory.

Narození

Rodičům Lucii Dvořákové a Františkovi Hájkovi se dne 20.02.2015 narodil malý Dominik. Přejeme šťastnou životní cestu a posíláme malé slovní pohlazení.

Páni kluci

Páni kluci jsou tu k tomu,
aby svět byl veselý.
Vystartují ráno z domu,
jako když je vystřelí.

Nevydrží chvíli v klidu,
píší na zeď, kdo co je,
prozkoumají Antarktidu,
promění se v kovboje.

Na potoce staví jezy,
loví lvy a vorvaně,
vymýšlejí vynálezy,
chytí hvězdu do dlaně.

Neleknou se blesku, hromu, nevadí jim mráz a led.
Páni kluci jsou tu k tomu, aby se svět točil vpřed.

Auto

Naše auto na nás volá: Nasedejte hola, hola, láká mě to do dálky.
V garáži je neveselo, už bych rádo někam jelo, dost už bylo zahálky!

Nasedejte, hola, hola, cestování, to je škola – ať se děti projedou.
Pojedeme kolem světa: jedna teta, druhá teta, za babičkou, za dědou.

Já když jedu, pěkně předu, ať to frčí – cíl je vpředu. Zabroukám si tuhleto:
Startujeme, hola, hola, ať se točí všechna kola!
Sláva, nazdar výletu!

Jarní obrázek od Barborky Grechové (6 let)

Pivovarský dvůr opět bodoval

Pivovarský dvůr pořádá každoročně společně s Českomoravským svazem minipivovarů Jarní cenu českých sládků. Letos proběhl ve dnech 20. a 21.3. již 9. ročník. Z původně malé a zajímavé soutěže vznikla asi nejuznávanější soutěž v republice. Systém degustací a prověřování vítězných vzorků dává soutěži opravdu profesionální zvuk. Zároveň se soutěží probíhají školení a semináře za účelem zvýšení znalostí českých sládků v malých pivovarech.

Zvíkovské Podhradí se tak o prvním jarním víkendu stalo skutečně centrem českého pivovarství. Jsme velmi hrdí na to, že přispíváme k rozvoji a kvalitě, tak tradičního řemesla, jakým pro naši zemi pivovarství bezpochyby je. A je velice potěšující, že tak malá obec, jakou jsme, je známá nejen svým krásným hradem, ale nyní se stala již pojmem i v pivovarském světě. Děkujeme všem, kteří se na zajištění této akce podíleli a těšíme se na příští rok.

.... a jak dopadlo naše pivo? Po dvou hubených letech se Pivovarský dvůr stal nejúspěšnějším pivovarem v republice. Získali jsme 3 první ceny za 11% ležák, 13% světlou, Stout a 3.místo za tmavý ležák. V konkurenci letos zúčastněných 111 pivovarů se 426 vzorky je to výsledek úžasný.

DEJ BŮH ŠTĚSTÍ

Michal Voldřich

Fejeton Daniely Fischerové

Prstýnek, který byl v oukeji

(převzato z Mladé fronty dnes)

Daniela Fischerová je autorka dramatická, publicistka a spisovatelka.

Miluji příhody, ty mladší sestřičky Příběhů s velkým P. Jsou ještě malé a většinou i naivní. Tam, kde příběh pláče, ony jen tak fňuknou. Jsou to brepty. Ale občas breptnou něco zajímavého.

Existuje předmět zvaný mood-rings aneb náladový prstýnek. Když ho nosíte, mění prý barvu podle vašich nálad, od žluté po temnou modř.

Žila byla dáma uprostřed manželské krize. Toho dne vyslechla tu nejstrašnější větu za dvacet let svého manželství. „Jsi chladná,“ řekl manžel. „Jsi studená jak mrož!“ Dámu to zabolelo až do hloubi duše. Dlouhých dvacet let se pokládala za vřelou. Teď jí lomcovala výbušná směs lítosti a hněvu. Chtěla se utěšit nějakým drobným dárkem a padla na mood-rings. Ale nechtěla kupovat zajíce v pytli. Navlékla prstýnek a chodila prodejnu ode zdi ke zdi, nervózně a rychle jako trestanec. Vztek měl zbarvit prstýnek do ruda, ale chodila už dobrou půlhodinu a on byl ještě stále barvy lila.

„Co znamená lila?“ vyhrkla podrážděně. Prodejce nahlédl do anglicky psaného návodu a pravil: „Že jste studená.“

V ten ráz vztek explodoval jako semtex. Dáma servala prstýnek a hodila ho po zděšeném prodejci. Pak se rozplakala a s hlasitými vzlyky prchla pryč.

Vtip je ovšem v tom, že prodejcová angličtina skončila kdysi pradávno u lekce pět. Nevěděl, že „cool“ sice opravdu je chladný, ale vzhledem k náladě to znamená i klidný, v pohodě, no prostě v oukeji.

Doma už čekal manžel s kytkou. Opět slzy, objetí a něžná usmíření. Manželská krize byla zažehnána. Zhrzený prstýnek uvízl mezi parketami. Barvu nezměnil, a jestli nezemřel, je v oukeji i dnes.

Jaké z toho plyne naučení?

- 1) Nevěřte prstýnkům, mohou se šeredně mýlit.
- 2) Nevěřte prodejcům, mohou se šeredně mýlit.
- 3) Nevěřte manželům, mohou se šeredně mýlit.
- 4) Učte se cizí jazyky.

Žďákovský most:

Žďákovský most přes řeku Vltavu, který je už čtyři roky uzavřený pro kamiony, se nebude opravovat ani letos. Ačkoliv je vše připraveno, Ředitelství silnic a dálnic nemůže podepsat smlouvu na zakázku. Jedna z firem se soudí kvůli vyloučení z tendru.

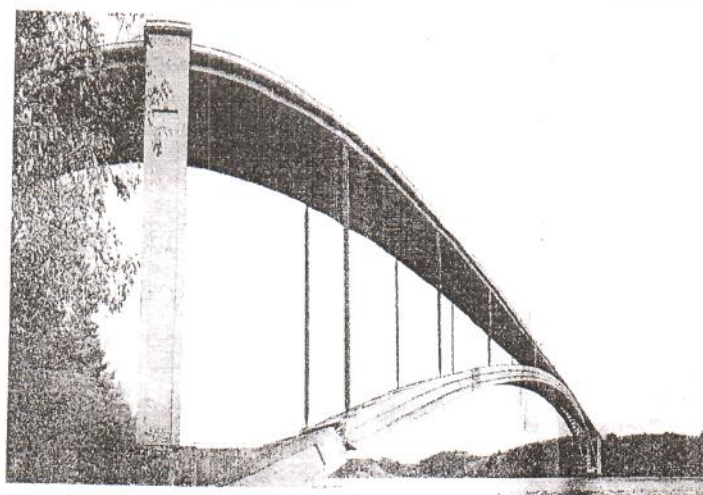
Ladislav Janouš
redaktor MF DNES

ORLÍK NAD VLTAVOU Unikátní technická památka Žďákovský most se klene nad řekou Vltavou na písku. Řidiči po něm jedou, když míří z Tábora přes Orlík nad Vltavou směrem na křižovatku Lety a odtud dál na Plzeň či Prahu. Pro kamiony těžší než třináct tun ho Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD) uzavřelo už v roce 2010, protože ničily jeho konstrukci.

V roce 2011 vypsal ŘSD výběrové řízení na jeho opravu. Jedna z firem se proti výsledku odvolala k Úřadu na ochranu hospodářské soutěže, který ale potvrdil, že byla vyloučena právem. Společnost pak vše zažalovala u krajského soudu, který na podzim dal antimonopolnímu úřadu za pravdu a ředitelství se těšilo, že v těchto dnech podepíše smlouvu. Jenže to se opět nestane.

„Na jaře jsme chtěli začít s rekonstrukcí, ale firma podala kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Jak dlouho teď bude trvat rozhodnutí, nemám vůbec představu. Jen krajský soud rozhodl rok a půl,“ krčí rameny pověřený ředitel českobudějovického ŘSD Jan Kudrle.

„Na jaře jsme chtěli začít s rekonstrukcí, ale firma podala kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Jak dlouho teď bude trvat rozhodnutí, nemám vůbec představu. Jen krajský soud rozhodl rok a půl,“ krčí rameny pověřený ředitel českobudějovického ŘSD Jan Kudrle.

Technický skvost potřebuje opravu. Žďákovský most spojuje vltavské břehy poblíž zámku Orlík. Foto: Ladislav Janouš, MF DNES

Chystaná oprava má být složitá a potrvá 28 měsíců. Pul roku bude most zcela uzavřen pro veškerou dopravu. I osobní auta tak budou muset jezdit objíždkami, které nyní využívají kamiony. Ty mají jezdit

přes Bernartice na Písek, ale krátí si cestu přes Milevsko a Zvíkovské Podhradí.

„Dálkové kamiony respektují objíždky, ale ty, které místní situaci znají, si to zkracují. Starostům obcí

oprava se znovu odkládá

Historie Žďákovský most

Se stavbou mostu se začalo současně s budováním Orlické přehrady v roce 1958. Auta přes něj začala jezdit v roce 1965. Letos tak bude sloužit padesátý rok. V době výstavby byl největším jednoobloukovým ocelovým mostem na světě. Dlouhý je 540 metrů a hlavní oblouk má rozpětí 330 metrů. Stavebně-technická památka také láká milovníky bungee-jumpingu. Most se zároveň zapsal i do dějin kriminalistiky. Právě z něj shazovali těla svých obětí v sudech takzvaní orlíčtí vrazi v první polovině 90. let.

se to samozřejmě nelíbí, ale nákladní auta nic neporušují, protože na trasách žádné zákazy nejsou,“ upřesnila vedoucí odboru dopravy milevské radnice Milena Brčáková s tím, že dalším problémem je poru-

šování zákazu vjezdu kamionů na Žďákovský most.

„Tím trpí i samotný most, který byl v havarijním stavu už v roce 2010, kdy na něj byl zakázán vjezd autům těžším než 13 tun,“ uvedla Brčáková.

„Kamion jede za vámi, a ještě troubí, abyste přidal“

Obce, přes které si kamiony cestu už roky krátí, tvrdí, že trpí cesty, na nichž jsou už vyjeté koleje, a navíc doprava několikanásobně narostla. Nebezpečný je například úsek mezi Zvíkovským Podhradím a křižovatkou s hlavní silnicí Písek - Praha.

„Kamionů tu jezdí spousta, bohužel osm z deseti nedodrží rychlost. Proženou se obcí, ze které auta nemohou kvůli hustému provozu vyjet. Často se stává, že kamion jede za vámi, a ještě troubí, abyste přidal,“ kritizuje starosta Zvíkovského Podhradí Josef Bárta.

Silný provoz a rychlá jízda kamionů i automobilů řítících se přes křižovatku k Otavskému mostu trápí nejednoho z místních. Pomalu začíná i turistická sezóna, takže to nelibě pocítí i návštěvníci Zvíkova.

Oprava Žďákovského mostu je v nedohlednu a odklon provozu ještě zesiluje.

Starosta Josef Bárta se snažil v Českých Budějovicích

na dopravním odboru opět lobovat za výstavbu malého kruhového objezdu – ovšem marně.

MLADÁ FRONTA DNES
6. 1. 2015

Zvíkovské „Cejnování“ o Pohár Jiřího Bendy 2015.

Příprava na letošní rok začala již v lednu, kdy jsme se spolu s Pepou Kozelkou, Petrem Grillem, Karlem Keřkou, Lubošem Kantorem a Honzou Říhou sešli v hospodě a začali plánovat letošní ročník. Ne nadarmo se totiž říká, že dobrá příprava je 80 % úspěchu a tak jsme nechtěli nic podcenit... Při takovém podniku, kdy očekáváte zhruba 40 účastníků musí všechno klapnout. A tak, podobně jako v jednom českém filmu... To máte: zásoby k vodě, polévku, večeři, odbornou přednášku, pozvané hosty, startovní čísla, cedulky, ošťuchlíky (klacky na pečení buřtů), muziku, ceny, velitele foťáku... a mohl bych ještě pokračovat. Než jsme se nadáli, 17. dubna, na který byl letošní ročník naplánovaný, jsme se v šest hodin ráno všichni sešli u Otavského mostu, rozlosovali startovní čísla a přesunuli se na pláž pod Štědrónínem, kde se letošní ročník konal. Již několik let nedáváme informace o „Cejnování“ do novin nebo do rozhlasu, protože soutěžící se již v předstihu hlásí sami. Letos to byl 13. ročník a za tu dobu již nějaké povědomí získalo.

Pravidla letošní soutěže byla stejná jako loni. Soutěžní rybou byl cejn a u každého ze soutěžících se hodnotil součet naměřených délek nachytaných ryb. Letošní vítěz, Radek Hanák z Písku, dosáhl výsledku 31 chycených ryb, což v součtu činilo 11 m a 15 cm. Celkově se chytlo 359 cejnů v celkové délce 109 m a 20 cm. Bylo to výrazně více než loni, kdy se chytlo 156 cejnů v celkové délce 45 m a 33 cm. Největšími chycenými rybami letošního ročníku byli 2 cejni, každý o délce 50 cm. Letošní soutěže se zúčastnilo 35 soutěžících a jediný zástupce, který každoročně hájí zvíkovské barvy Petr Grill, skončil na velmi slušném 10 místě s 15 cejny v celkové délce 4 m a 42 cm.

Po skončení soutěže, ve 4 hodiny odpoledne jsme uklidili pláž a přesunuli se do naší milované vesničky. V 7 hodin večer bylo v hospodě U Váňů vyhlášení vítězů. Součástí slavnostního večera byla skvělá večeře, jejíž součástí byl domácí rybí salát, pomazánky z ryb, smažený kapr bez kostí s domácím bramborovým salátem a rybí škvarky z čerstvých cejnů. Milým hostem večera byla dcera zesnulého pana Jiřího Bendy paní Světlana Hlásková, která předala ceny. Během večera byly promítány fotky, které na místě nezištně pořídil Tomáš Souhrada. Po ukončení oficiálního programu se chopili nástrojů 4 muzikanti ze skupiny Přátelé staré řeky a ti, kteří vydrželi až do konce, měli možnost poslechnout si neuvěřitelné množství starých, dnes nepříliš hraných, ale nádherných trampských písniček. Večer skončil v půl druhé ráno, všichni odešli po svých, nikomu se nic nestalo a všem se to líbilo. ...A tak to má být, tak je to správné... Tak zase za rok!

Milan Klimenda

Poděkování:

Blance Horáckové za nezištnou pomoc u vody, Karlovi Keřkovi za podíl na přípravě, Lubošovi Kantorovi za logistiku ryb u vody a mytí nádobí večer, Tomášovi Souhradovi za skvělé fotky, Rost'ovi Matuškoví a Pepovi Kozelkovi za perfektní zázemí u vody, Honzovi Říhovi za dopravu, Blance Kloboučnickové a mojí Milušce za skvělé večerní pohoštění a Jarušce Jáchymové za skvělou obsluhu během večera. ...Doufám, že jsem nikoho nevynechal... :-)

P.S.

Pan Jiří Benda byl první „nezvíkovský“ rybář, který se právě na základě upoutávky v píseckých novinách, zúčastnil již prvního ročníku zvíkovského „Cejnování“ v roce 2003. Právě jeho účast na prvním ročníku byla pro všechny ostatní soutěžící zlomová. Ukázal všem novou rybolovnou techniku na feedrový prut a se všemi se nezištně podělil o své zkušenosti. A to se cení. Od té doby se zúčastňoval pravidelně a tak, když v roce 2013 náhle odešel, přidali jsme k našemu Zvíkovskému „Cejnování“ jeho jméno. V minulosti se pan Benda věnoval sportovnímu rybolovu závodně na úrovni národní reprezentace. Na nás na všechny, kdo jsme měli možnost jej poznat, působil velmi lidsky a přátelsky. Čest jeho památce.

V dětském domově se „dramatikům“ stále daří. V soutěži malých dramatiků získaly prvenství Sára Kalejová a Karinka Doubravová

Chtěla bych, aneb pubertist šou

Jaro 2015

(Sára Kalejová – 13 let - vlastní tvorba tetou učesaná.)

Vrznou dveře.

„Dobré ráno, připravte se na rozsvícení – konec lenošení, konec snění!“

A ono se tak krásně sní.

Zas nemá pro nás pochopení! Kde bere po ránu tolik elánu?

Učesaná, umytá, voňavá, na sobě model, srší energií – tiše si říkám: „Hod’ se do klidu a nech si kecy pro ldu.“

Dveře se zavřou a já se ještě chvilku zavrtám.

„Sáro!!!“

Úsměv a laskavost se z hlasu vytratily. Vyletím, neb je mi život milý.

„No, snad nehoří!“

„To sice nehoří, ale máš práci – NEJSEM TU PRO LEGRACI!“

Dívám se do zrcadla. Kulmou natahuju vlasy, přibarvím řasy. Rtěnku by to taky chtělo a něco výrazného do uší – už slyším: „Jsi přirozeně hezká a tohle ti vůbec nesluší.“ Vždyť je jí už asi sto let, jak by mi mohla rozumět! Už zapadla a já se zasním –obrazu v zrcadle se svěřuju, čas nekontroluju.

Chtěla bych, aby sis na mě ráno vzpomněl, když máš vstát.

Chtěla bych, aby sis na mě přes den vzpomněl, že máš mě rád.

Chtěla bych, aby sis na mě večer vzpomněl, když jdeš spát.

Chtěla bych, abys našel slova, že máš mě rád.

Chtěla bych. . . .

„Sáro!!!“

Tvrdě hrklo mi v hrudi. Už zase prudí.

„Nádobí umyté nemáš, autobus na tebe extra nepočká, člověk se od Tebe ničeho kloudného nedočká.“

„Dyť všechno stihnu, času dost“-v duchu jí vzkazuji, - „bud’ v oukeji, ať nemusíš na pohotovost!“

Kámoška útrpně i škodolibě zároveň, mě utěšuje. MÁM TOHO DOST! „TO NEŘEŠ A VYSMAHNI!“

Dáme si klus!

Dobíhám autobus!

Ve škole změna. Místo tělocviku máme supl matiku. Ach jo.Číslice, věty, slova, slabiky, písmena – tónina neměnná.

Chtěla bych, aby sis na mě ráno vzpomněl, když máš vstát.

Chtěla bych, aby sis na mě přes den vzpomněl, že máš mě rád.

Chtěla bych, aby sis na mě večer vzpomněl, když jdeš spát.

Chtěla bych, abys našel slova, že máš mě rád.
Chtěla bych.

„Sáro! Sáro!! Sáro!!!“

Mám pocit, že z dálky na mě někdo volá. Není to pocit, to je pravda holá.

Ty krásol Archimédem i jeho tělesem v kapalině nepolíbená – koule v žákajdě je krásně zaoblená.
To zase bude doma řečí.

Skutečnost však všechno předčí.

Teta si mě bere stranou: „Chtěla bys, aby Tě měl rád? Tak musíš pro to něco udělat. Buď milá a přirozená – prospěje Ti tahle změna.“ A dál si povídáme skvěle.

A najednou je všechno jasný, úsměvný a krásný. I ten Archimédes s koulí v závěsu jaksí získal noblesu.

Sory všichni – každý máme svého anděla, když mu nasloucháme, rád pro nás leccos udělá.

Jak se vyhnout mytí nádobí

Shel Silverstein

Recitace: Karinka Doubravová – 7 let

Když tě nutěj do nádobí
(mýt ho nebo utírat),
když tě nutěj do nádobí
(což nikdo z nás nemá rád),
když tě nutěj do nádobí,
upust' talíř,
a pak snad
chvilíčku se budou zlobit,
než tě vyženou si hrát.

Slíbené pokračování předválečného (1933) turistického průvodce Zvíkova a blízkého okolí.

Pokračování připravíme na dlouhé zimní večery.

OKOLÍ

Ale i jinak celé okolí Červené, bohaté na romantické procházky a výlety v hlubokých jehličnatých lesích, plných hřibů a lesních plodů, chráněné rušivých vlivů povětrnostních, bohaté na čistý, bezprašný, ozonem prosycený vzduch, láká ku pobytu hosty, z nichž mnozí již přes třicet roků každoročně vracejí se znova k letnímu pobytu v neporušené přírodě.

KOUPÁNÍ

Nádherné koupání v řece Vltavě pro plavce i neplavce, slunění na písčné pláži přímo u pensionu a bohatý rybolov pro milovníky tohoto sportu, zásluhou místního rybářského spolku hostů, v řece bohatě zarybněné.

SPORT

Místo pro sport a hry na zahradě, nebo na písčné pláži.

PARTIE U VODY

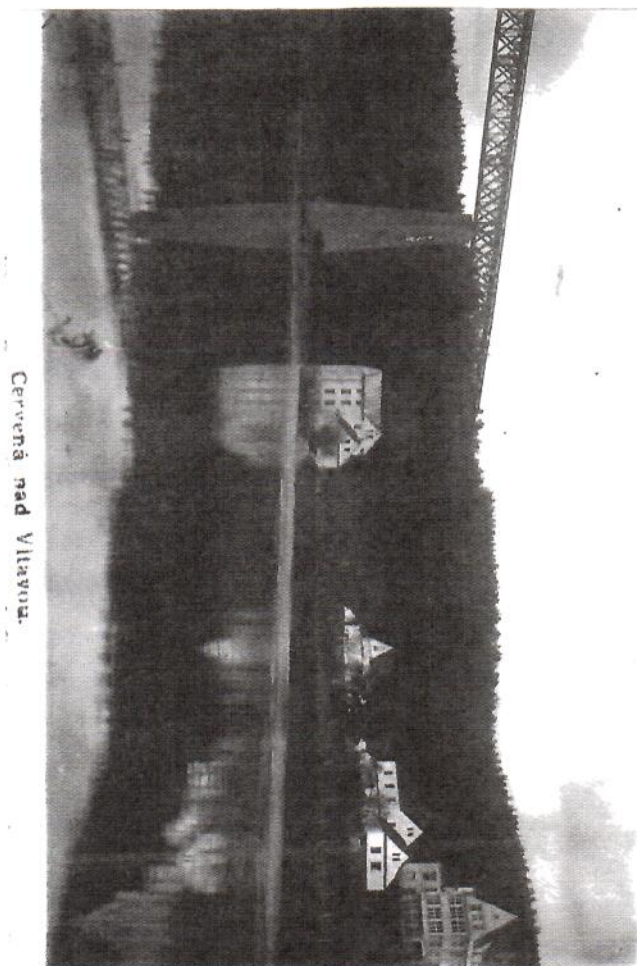
KOUZLO ČERVENÉ NAD VLTAVOU.

Kdo by nevěděl o Červeně nad Vltavou, o níž se ve škole učil, že nad ní ve výšce 68 m vypíná se na gigantických dvou pilířích smělá konstrukce železničního mostu, přetínajícího údolí Vltavy v úseku dráhy, Písek s Tábořem spojující?

S touto slávou velkolepého technického díla neméně čestně závodí pověst nádherně podívané s mostu do hlubokého údolí Vltavy s příkrými, zalesněnými stráněmi, oživeného peřejemi vzduté vody pod jezem Šejharova mlýna, která mezi stanicemi Vlastec a Jetětice jako náhlé zjevení z pohádky se otevírá, aby v několika minutách pohasla a ustoupila krajinné scenerii celkem strážlivé a málo zajímavé. Je to velmi účinná reklama neobyčejných krás střední Vltavy, které nad Červenou začínají a Svatojánskými proudy končí.

Od několika let jest tato velkolepá scenerie skrášlena ještě utěšenou architekturou

3

»Skleněného záměčku«, moderně vypraveného pensionátu pražských policejních zaměstnanců, který s neobyčejným vkusem byl vsazen architektem Cuhrou do nádherného tohoto prostředí a který za slunečního jasu oslňuje třpytem svých skleněných ploch a za tmavé noci magicky působí ve svém plném osvětlení.

Takovým dojmem působí Červená nad Vltavou při prvním zjevení za jízdy drahou.

* * *

Několik desítek kroků od Šejharova mlýna v Červené přestupuje železniční trať Vltavu železným mostem. Koleje na něm položené jsou 65,4 m nad hladinou malé vody Vltavy. Železnou konstrukci, která nese kolejnice, tvoří přímopasové příhradové nosníky soustavy složené o výšce 10 m, které spočívají na zděných pilířích tak umístěných, že povstávají tři pole o 34,4 m rozpětí. Prostřední pole mostní sestavovalo se bez lešení. Most má délku 253 m. Návrh vypracoval ing. Meltzer za vedení dvorního rady Bischoffa a vrchního inspektora Husa. Pilíře stavěla firma Redlich & Berger, železnou konstrukci z plávkového železa kladenského pracovala První českomoravská továrna na stroje, která také spolu

4

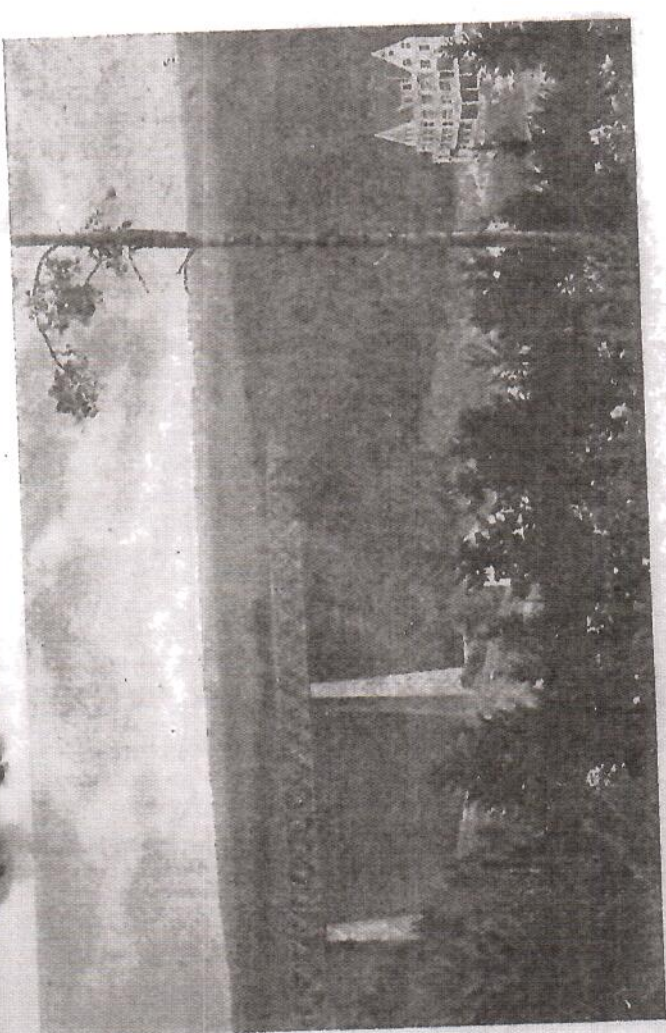
s akciovou strojárnou dříve Ruston & spol. most na místě sestavovala. Most byl dokončen r. 1889. K mostu je přístup pěšinou ve stráni nad pensionátem »Skleněný záměček«.

VLTAVA, HLAVNÍ ŘEKA ČESKÉ ZEMĚ.

Vláha, která přilétá do Čech v oblacích, proplétá všechny končiny země stuhami věčné živého proudícího stříbra a spojuje se v jediný zářivý pás - Vltavu. Hory a roviny, lesy a luka, skály a pustiny, města a vesnice, hrady a samoty; radost i bol, práce i oddech, mračna i mlhy - všecko zanechalo v měnivé hladině českých vod odlesk a ozvěnu, která ztisícronásobena se slévá v tajemný, brzy tiše šplouchající, brzy mocně hučící proud Vltavy... Staletá sláva i pokoření národa, dějiny země od pravěku zrcadlí se v životodárné hladině Vltavy. Je soupeřkou s nekonečnou velebností moře, tvořící nepopsatelné kouzlo hlavního města, jemuž rovného nevytvořila jiná voda kromě oceánu.

Takto velebí kouzlo Vltavy veliký její ctitel a znalec, Emanuel Chalupný, ve svém díle: Vltava. Těžko věru zesílit tento chvalozpěv na Vltavu, jejíž nejpůvabnější úsek

6

Partie železničního mostu a »Skleněný záměček«.

začíná od Šejharova mlýna v Červené, kam ve 40 minutách od stanice Jetětice po dobré silnici sejdeme. Již tu pozdravuje nás Vltava přejemí, které v zátočině k druhé části obce Červené u přívozu se tiší, aby za kostelíkem Červenským s dojemným hřbitůvkem, stupňovitě založeným, do strání pod lesem vsazeným a starými lipami zcloněným, přihlásily se znova. Velkolepý přírodní film se natáčí: vcházíme do Červenských proudů. Každý zákrut Vltavy tvoří v lůně podivuhodných skalních štítů a příkrých strání stále novou, pro sebe uzavřenou scenerii, která se magicky ve vodě stáčí v nejmimnější hře světelných efektů. Takových scenerií je pět: brzy se skály sbližují až na 36 m v úzkou soutěsku, kterou se řeka prodírá, sesilující v mohutné forte svou tajemnou hudbu a na obrátku vystřídává soutěsku zase otevřenější kotlinka, kde spousta obnažených balvanů staví se proudům v cestu a naplňuje pobřežní svahy a lučiny ohlasem ztišené hudby. Skaliska mají jména: Přerostlý, Sohořské kroucení, Masopust, Baba, Jelen, U Zbořených, U Pižinků, Pod Lavičkou. Cestou upoutávají mladé kultury zalesněných strání. Jsou to nemilosrdné žalobnice na mstivě zloduchy, kteří divě proletěli před sv. Annou v r. 1929 krajem a zanechali po sobě všude spoušť a před-

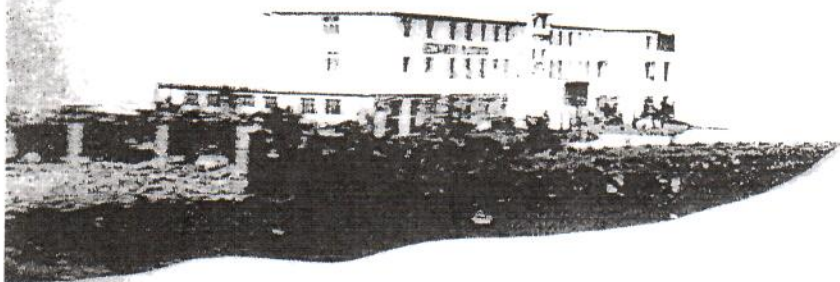
7

VEDAMOV – zaslá vzpomínka

Bývalé rekreační zařízení ROH stávalo na skále nad rekou Otavou zhruba proti dětskému domovu. Mnozí z nás si tam ještě chodívali zatančit, na terase si zahrát kuželky, nebo v létě posedět nad řekou v altánu.

Z Vedamova již nezbyl kámen na kameni, ale jak jsme již jednou informovali, zachovala se podpisová kniha účastníku zotavovací akce z roku 1945.

V té době se na Vedamov jezdili za odměnu rekreovat zejména dělníci z továren a osvobození političtí vězni. Své příjemné dojmy z půvabného okolí i z milého personálu často vyjadřovali ve verších. Přikládáme malou ukázkou.

20. srpna 1945

Velkou stíznost my vám předkládáme -
neboť zítra Vedamova shodem dáme.

Libilo se nám zde velice -
litujeme proto odjezdu co nejvíce

Pan šef s panem tajemníkem
starali se poctivě,

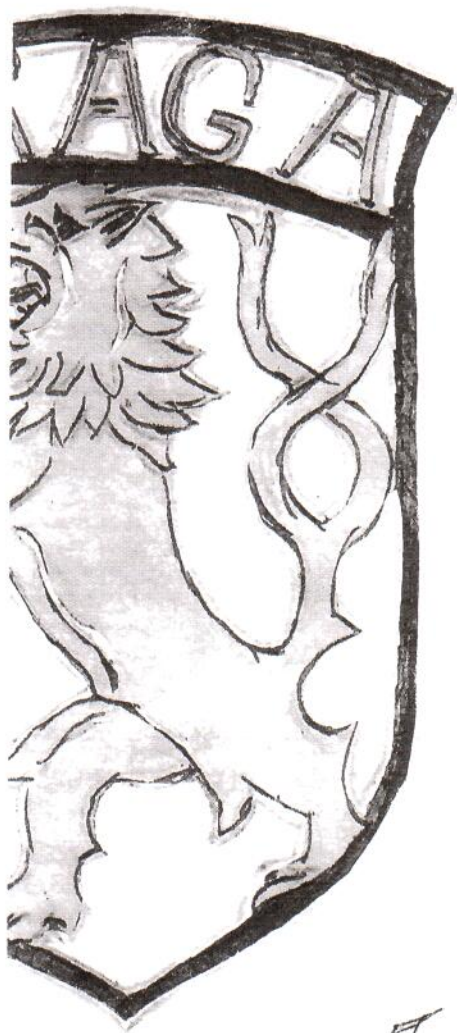
aby svému osazenstvu
zpříjemnili dny oddechu
pokud možno nejvíce.

Veselou jsme trojkou byli,
nikdy jsme se nezradili
v krásné shodě pobavili.

Na shledání se těší a za vše děkují

Jindra Uličnera

-15.1. 1945

Bylo jest nás sedm —
avšak jako jeden muž,
karty, máč a houby, ryby,
cigarety — co kde zbyly,
kamaráde, vezmi, kuř!

Jed' však konec zábav, toulek, rybaření,
musíme se ujmout' kolo roztocení.

Vlasti naše milá, vzhlánu naše přest,
provždy naše heslo budiž: *Práci čest.*

í političtí vězňové z Dražďan, Beyreuthu, Baraberku a Osvěčimi —
cku děkují všem! — Bylo to krásné!

[Faint handwritten notes at the bottom of the page, possibly bleed-through from the reverse side.]

GRILOVÁNÍ

Mnohoučelová marináda

¼ šálku oleje, ¼ šálku bílého vína, 2 lžíce sójové omáčky, 1 lžička worcesterské omáčky, 1 lžička rozdrčeného česneku, čerstvě umletý černý pepř.

Všechny přiměsí smísíme.

Marináda je vhodná ke všem druhům masa, rybě i kuřeti. Maso se zalije a marinuje v chladničce při občasném obracení. Hovězí je třeba marinovat 24 – 48 hodin, steaky 4 hodiny, rybu nebo kuře 2 hodiny.

Touto omáčkou také můžeme maso polévat při grilování.

Vepřový plátek „Cikánský baron“

600 g mletého vepřového masa, ½ šálku strouhanky, 1 vejce, ¼ lžičky soli, špetka sušené cibule, špetka pepře, špetka sušeného česneku, 2 lžíce oleje

Maso zpracujeme na vláčné těsto po přidání strouhanky, vejce a soli. Sušenou cibuli, pepř a sušený česnek pak smísíme s olejem. Navlhčenými dlaněmi vyformujeme z masového těsta několik menších plátků, které z jedné strany potřeme okořeněným olejem. Naolejovanou stranou dolů pokládáme pak plátky na rošt grilu s dřevěným uhlím. Do elektrického grilu vkládáme polotovary naopak naolejovanou stranou nahoru. V obou případech grilujeme pouze 5 minut. Plátky obrátíme, mírně shora potřeme olejem a grilujeme ještě dalších 5 minut. Příloha: brambory pečené v popelu, sterilovaná červená řepa.

Zeleninová majonéza

2 žloutky, 3 lžíce oleje, 1 mrkev, 1 jablko, 1 citrón, 1 rajče, 1 paprika, kousek celeru, sůl, cukr.

Ze žloutku a oleje umixujeme hustou majonézu. Zeleninu očistíme, rozkrájíme na menší kousky a krátce vmixujeme do hmoty. Vyjmeme z mixéru, dochutíme citrónovou šťávou, solí a cukrem. Misku s majonézou zdobíme ředkvičkami, petrželkou nebo pažitkou. Vhodná ke všem grilovaným masům

Ovoce na jehle

Různé čerstvé nebo konzervované ovoce (ananas, datle, hrušky, broskve apod.), 1 šálek medu, 1 ½ lžíce citrónové šťávy, olej, máslo.

Ovoce nakrájíme na stejnoměrné kousky, které střídavě navlékneme na grilovací jehly potřené olejem. Ovoce potřeme směsí medu s citrónovou šťávou. Grilujeme je několik minut při středním žáru a občas potřeme máslem. Musíme dávat dobrý pozor, aby se ovoce nespálilo. Zbývající medovou směs ohřejeme a podáváme spolu s ovocem.

Společně Sedláčkovou stezkou na kole i po vodě.

**Ze Zvíkova přes Písek
a zpět na Zvíkov**

■ **Datum**
30. května 2015

■ **Pořadatel**
Obec Zvíkovské Podhradí

Program

- 9.00 sraz cyklistů u obecního úřadu
- 9.15 odjezd cyklistů ze Zvíkova do Písku
- 10.30 Písek - restaurace U Sulana
- 11.00 odjezd od Sulana po Sedláčkově stezce
- 13.30-14.00 Penzion Foušek - naložení na parník
- 14.00 odjezd parníku - projížďka po Otavě - hrad Zvíkov (cena 50,- Kč)
- 15.00 prohlídka hradu Zvíkov, Pivovarského dvora
- občerstvení na terase u zvíkovské hospůdky, hudba

■ informace o výletě, naleznete na webových stránkách:
www.zvikovskedpodhradi.cz, Tel.: 382 285 639,

■ informace o ubytování a stravování - www.zvikov.cz, www.pivovar-zvikov.cz

Společně Sedláčkovou stezkou na kole i po vodě.

Trasa cyklistického výletu - č. trasy 1149 a 1225
Technická výpomoc p. Dohnal - tel. 603 768 616

informace o výletě, naleznete na webových stránkách:
www.zvikovskedpodhradi.cz, Tel.: 382 285 639,

ZVÍKOVSKÝ ZVON

Zvon umístěný v místní kapliče zasvěcené svatému Václavovi jsme vnímali vždy pouze u příležitosti jeho použití – občasné svolávání k bohoslužbě, nebo oznámení o úmrtí a posledním rozloučení. Dnes se jím můžeme dokonce chlubit.

22. ledna 2015 z obavy před možným uvolněním zvonu, na popud starosty pana Josefa Bártý, byl zvon s upevněním odborně prohlédnut. Smyslem prohlídky bylo zjištění aktuálního stavu zvonu a jeho příslušenství pro jeho další užívání.

. . . „Bronzový zvon je klasického zvonovitého tvaru s původně šestiramennou korunou s uchy postavenými do pravoúhlého kříže. Střed koruny tvoří masivní oko kruhovitěho průřezu. . . Po posouzení zejména tvaru a základu koruny, ale také celkové podoby zvonu jako kovoliteckého díla bylo zjištěno, že tento zvon byl nejspíše odlit v první polovině 15. století, tedy mezi lety

1400 až 1450. Srdce zvonu původní není. Tento údaj potvrdil i Mgr. Petr Vácha – kampanolog arcidiecéze pražské. Díky tomu můžeme tento zvon zařadit mezi nejstarší dochované zvony na území českobudějovické diecéze a stává se tak cennou památkou dané doby i příslušné lokality.

S největší pravděpodobností byl tento zvon zavěšen ve věži gotického kostelíka sv. Mikuláše, který stával pod hradem Zvíkovem. Pravděpodobně za II. světové války byl zvon ukryt v areálu zvíkovského hradu, aby nebyl zabaven pro vojenské účely. Tam byl také po skončení války objeven a poté darován knížetem Schwarzenbergem obci Zvíkovské Podhradí, kde zvon ve věžičce chyběl. Do doby zavěšení staronového zvonu visel ve věži kaple nádražní bronzový gong (cimbál) o průměru cca 25cm.

Zvon byl proto opraven ve zvonářské dílně Rudolfa Pernera v Českých Budějovicích a roku 1946 znovu vysvěcen a zavěšen v kapli svatého Václava ve Zvíkovském Podhradí. . .

Tělo i věnec zvonu jsou hladké bez jakýchkoli linek, ozdob a nápisů.

Litecké vady a poškození z důvodů letitého užívání:

-bublinatost

-mírná pórovitost a zadravenky způsobené utržením formovací hlíny do prostoru dutiny formy během odlévání

-spodní hrana je po celém obvodu olámaná díky letitému užívání

-vnitřní plocha úderového věnce je mírně opotřebována (3mm vytlučení)

-kované oko pro zavěšení srdce na koženém řemenu je utržené

-značná poškození nesou zejména závěsná ucha koruny (ulomení, necitlivé, hrubé opravení)

-povrch zvonu je pokryt nestejnou vrstvou korozních produktů z vnější i vnitřní strany

Zvon je zcela nevhodně zavěšen a silně poškozen. Nutné je dodat, že i po opravě **tento zvon musí být i v budoucnosti obsluhován výhradně ručně** a nesmí být nainstalována automatická pohonná jednotka – měl by být co nejvíce šetřen! Dnešní technologie umožňuje i doplnění absentujících částí koruny, kdy dojde k navrácení původní podoby zvonu. Avšak tato možnost klade velmi zvýšené finanční nároky – specializovaná firma se nachází v Německu nebo v Holandsku. . .“

Výňatek z odborného posudku DiS Michala Votruby

Tento náš nově objevený poklad je velmi cennou hmotnou a kulturní památkou obce i okolí podobně jako jeho „schránka“ – kaple sv. Václava orientovaná k východu – cenný doklad drobné sakrální architektury postavené ve stylu návesních kapliček 19. století s uměřeností a citem k tradičním formám této architektury a tvořící významný urbanistický a architektonický prvek v obci.

Zvon bychom chtěli zrenovovat a uvažujeme o tom, že opravený by měl mít důstojné místo na hradě Zvíkov, kde bychom ho mohli obdivovat nejenom my patrioti, ale i mnoho návštěvníků zvíkovského hradu.

Slyšela jsem názor opačný – právě proto, že jsme patrioti, zachovat zvon na původním místě ve zvíkovské kapličce. Krásu zvonu však nikdo pořádně ve výšce a v malých výhledech neuvidí a ani neocení. Pokud by se rozhodlo zvon umístit na hradě, nechali bychom odlít, jak nám navrhnou i odborníci, zvon nový s vhodným laděním a hmotností, který by zvonil pomocí automatického pohonu, protože časem budeme velmi těžce hledat zvoníka – spíš musíme počítat s tím, že pan Karel Říha je tím posledním a děkujeme mu za tuto službu – ono to není jen tak – zvonění je taková malá věda.

Jen tak není ani finanční stránka věci.

Oprava zvonu bude finančně náročná, pokud bychom se časem rozhodli o odlití nového, ještě náročnější. Část peněz bychom se pokusili získat formou dotace, část vypsanou sbírkou mezi občany.

Nebylo by to poprvé, co se kapličky týče. A doufáme, že tak jako dárcům minulým, i nám by příspěvek na dobrou věc přinesl radost a uspokojení.

A ještě něco málo z Wikipedie:

Zvon je samozvučný bicí nástroj kalichovitého tvaru. Nejčastěji jsou zvony používány v církevní praxi v chrámech, klášterech, kostelích a kaplích. V obcích bývají zřízeny samostatné zvonice. Zvony slouží ke svolávání na mši, pro odzvánění času i při mimořádných společenských událostech – úmrtí, svatby, narozeniny významných osob, korunování panovníků, inauguracích volených hlav států atd. Zvonění je odedávna užíváno i jako poplachový signál – např. při požáru, povodních, vpádu cizích vojsk, radiačním nebezpečí. Zvony bývají pojmenovávány po svědcích a musí být vysvěceny.

Největším zvonom v České republice je zvon Zikmund ve věži Svatovítské katedrály na Pražském hradě vážící 13,5 tuny. Největší zvon na světě se nachází v Moskvě a je jím Car kolokol, který váží 193 tuny a je vysoký 6 metrů.

Nejstarší zvony světa se vyráběly ve 3. tisíciletí př.n.l. v Mezopotámii. První odlévané zvony pořizují křesťanští mniši od 5. století. Ve 12. století získávají zvony svůj charakteristický zvonovitý tvar, od 16. století už mají dnešní podobu včetně tvaru čepce, koruny a systému zavěšení.

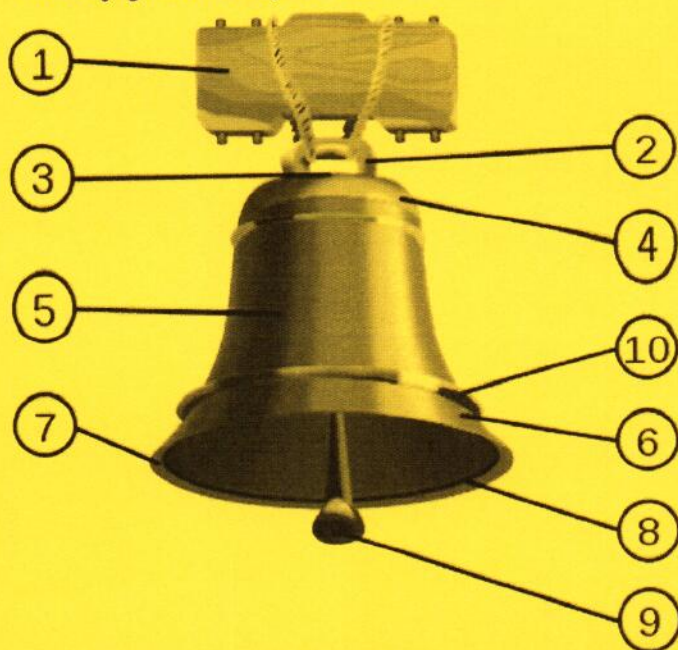
Zvony odlévají mistři zvonaři ze zvonového bronzu. Forma pro odlévání se vyrábí ze speciálně upravené hlíny a skládá se ze tří částí – jádra (vnitřního profilu zvonu), košile (falešného zvonu, který se před litím odstraní) a pláště (vnějšího profilu zvonu). Celý proces vyžaduje značné zkušenosti. Rozmístěním reliéfů, tvarem, i hlasem je každý zvon jedinečný.

Zvonice bývají zděné, polozděné nebo dřevěné. Mívají především svolávací a výstražnou funkci. K jejich budování docházelo především od r. 1751, kdy Marie Terezie vydala protipožární nařízení, které mimo jiné přikazovalo zřídit v každé obci zvonici pro varování před požárem.

Zvon je hudební nástroj, je jedním z nejsložitějších idiofonů. Vydává asi 70 – 100 tónů. Čím je zvon větší, tím je víc tónů slyšet.

Ke zvonům se váží také některé pověry a zvony mají svůj význam v lidové magii.

Názvy jednotlivých částí zvonu

Části zvonu: 1. hlava, 2. koruna, 3. čepce 4. rameno, 5. krk, 6. lem, 7. , 8. ústa, 9. srdce, 10. věnec

Zvon jako celek lze rozdělit na dvě základní části: **tělo** a **srdce**.

Tělo se dále dělí na čtyři části (odspoda): věnec, krk, čepce a koruna.

- **Věnec** je dolní část zvonu, do níž bije srdce. Tloušťka věnce (největší tloušťka těla zvonu) se podle úderů, kterým je vystavena, nazývá **rána** (též **šlak**, z německého *der Schlag*). Dolní část, zužující se konec od věnce směrem dolů se jmenuje **lem**.
- **Krk** je střední část těla zvonu mezi čepcem a věncem, hlavní plocha, na níž se uplatňuje nejvíce reliéfů a nápisů. Pro krk se velmi často užívá také název **plášť**, který má ještě vedlejší význam (hliněná forma pro odlití vnějšího profilu zvonu).
- **Čepce** je horní část těla zvonu, zpravidla lemovaná pásem nebo linkou. Horní ploše čepce se říká **příklop**, rozhraní mezi krkem a čepcem se nazývá **rameno**.
- **Koruna** slouží k upevnění zvonu na zvonové hlavě, proto se skládá z **uch** (též ramen). Ucha bývají všelijak uspořádána různým způsobem podle záměru zvonaře. Základní uspořádání je kolem centrálního ucha, které se nazývá **střední**, kolem nějž je různý počet **postranních uch**. U nových zvonů se dnes někdy užívá jen jedno, ploché ucho, tzv. **talířová koruna**.

Srdce je ve zvonu zpravidla zavěšeno na koženém pásu, tzv. **bandalíru**, který je upevněn na **vnitřní ucho** (též **šarnýr**), kterých může být i více.

Srdce se dále dělí na čtyři části (odshora): **oko**, sloužící k zavěšení, **dřík** – dlouhá část srdce, **pěst**, která při zvonění bije do věnce, a rozeznívá tak zvon, a **výpust'** - dolní zakončení srdce zvonu. Výpust' byla v minulosti často přexponována přílišnou hmotností a ještě na svém konci rozšířena v tzv. **kotvu**. U zvonů, u nichž se rozhoupává pouze srdce a nikoli celý zvon, slouží výpust' k zavěšení provazu, aby se při vyzvánění nedostal mezi srdce a věnec.

Dolní otvor zvonu se nazývá **ústa**, což se pěkně shoduje s pojmem **hlas**, jak se říká zvuku zvonu. Průřez (profil) zvonu je **žebro**.

Občas by mnohé hospodyňky uvítaly zvonění tzv. Pivního zvonu oznamujícího uzavření hospod.

Helena Žydková Smolková

